

TEDENSKE SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto XVI.

Ljubljana, dne 9. maja 1940

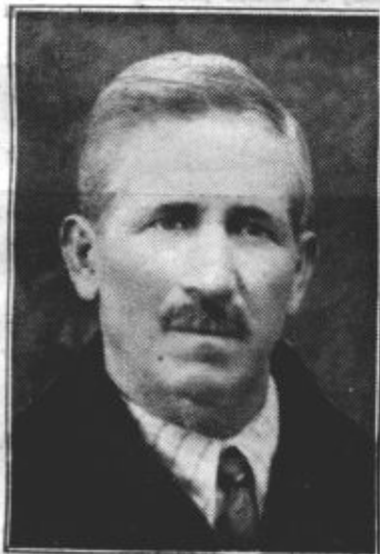
Štev. 19

Zlata poroka z glednega para

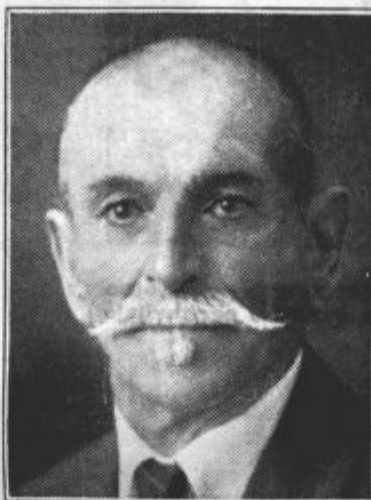
Zlato poroko sta obhajala Ivan Kolečnik in žena Jožefa, posestnika na Pernici št. 36 pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Mož šteje 73, žena pa 70 let. Oba sta iz viničarske družine ter sta se seznanila kot delavca pri pokojnem posestniku Reizmanu v Voscu. Nato sta bila pri raznih posestnikih viničarja, a ko sta dobila več naraščaja, sta postala majerja; povsod sta bila lepo številko let, saj sta zbog marljivosti in poštenosti bila povsod priljubljena. Njun zakon je bil blagoslovljen s 16 otroki, od katerih živi še 7 sinov in tri hčere. Od mnogih krutih življenjskih udarcev je družina, predvsem blago mater, zadela zlasti svetovna vojna, v katero je moral odriniti oče in 4 sinovi. Oba zlatoporočenca sta naravnost mladolostno sveže ohranjena, opravljata še vsa kmečka dela, na katera jih sosedi prav radi najemajo. V sedanjih hudih dneh, ko sta zlatoporočencema pristopila kot zakonski priči njuna najboljša soseda gg. Frano Mulec in Jakob Jenekovič, oba tukajšnja posestnika, se pridružujemo srčnim željam dece obeh zlatoporočencev: še mnoga, mnogo let, do železne poroke!

Lep jubilej dela

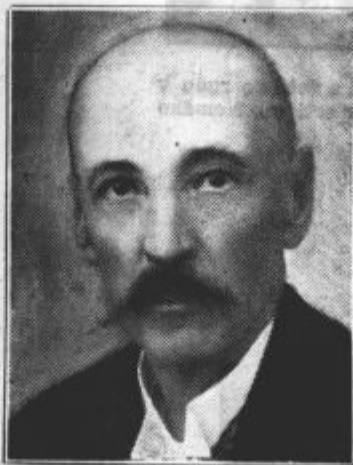
Ivnik Ivan v Lokah pri Zagorju se je udeleževal v Narodni strokovni zvezi ter je sploh budno zasledoval vsak nacionalen pokret. Delal je polnih 42 let v črnem revirju. Želimo, da bi užival zaslužni pokoj do skrajnih mej človeškega življenja.

Jernej Noveli umrl

Iznenada je umrl Jernej Noveli, uslužbenec Učiteljske tiskarne v pokoju in posestnik v Mali vasi pri Ježici, zadet od kapi. Pokojnik, ki je dosegel lepo starost 77 let, je bil po rodu s Črnuč. Vestno in marljivo je delal celih 39 let, in ko je bil pokojen, je v priznanje dobil za nagrado zlato uro. S prihranki si je postavil hišico v Mali vasi, kjer je vzorno vzgajal svojo družino v narodnem duhu. Njegov sin Leopold je že več let načelnik Sokola na Ježici. On sam je bil zvest član Sokola, redno se je udeleževal vseh njegovih prireditev in je bil zmerom iskren prijatelj naprednega tiska. Jerneju Novelliju blag spomin, njegovim pa naše iskreno sožalje!

Anton Vedlin †

Kamnik je izgubil enega izmed svojih najuglednejših meščanov. V starosti 73 let je na praznik Vnebohoda umrl gospod Anton Vedlin, upokojeni ravnatelj kamniško Mostne hranilnice. Po rodu je bil od Sv. Lorenca na Dravskem polju. Kot strokovnjak je bil leta 1901 poklican v Kamnik, da prevzame vodstvo Mestne hranilnice, ki so jo bili pravkar ustanovili. Tej je bil dolgo leta zgledno marljiv tajnik in nato ravnatelj. Ostal pa je zmerom mož, ki je radoščenje za delo iskal le v napredku poverjenega mu denarnega zavoda. Marljivo je posegel v javno življenje. Bil je vse življenje zvest in odločen naprednjak. Dolgo let je bil med najmarljivejšimi člani kamniške Narodne čitalnice, član Sokola, predsednik in pevec kamniške »Lira« in podpredsednik napredne organizacije. Ko je praznoval 70letnico, je bil deležen prirodnih čestitk in priznanja naše napredne

javnosti. V splošnem pa kot značajan mož ni imel sovražnikov. Ko po trudapolnem in uspešnem delu lega k večnemu počitku, bo za njim ostal časten spomin. Ugledni družini naše iskreno sožalje!

Jože Osolin †

Šele lani v marcu je trdega dela in lepih uspehov deležen praznoval v Laškem svoje petdesetletnico rojstva ugledni trgovec in javni delavec g. Jože Osolin. Danes pa je ta marljivi mož že mrtev. Njegovo ime je znano daleč po Sloveniji, saj se je z lastnimi sposobnostmi povzpela iz skromnega kmečkega fantiča do uglednega gospodarstvenika. Doma je bil iz Duplice pri Kamniku, trgovine pa se je izučil pri Hermanovih v Laškem. Že od mladih let je bil navdušen za vsako narodno stvar, posebno vneto pa je začel sodelovati pri gibanju, ko se je leta 1913 osamosvojil. Po prevratu pa je prevzel Hermanovo trgovino in jo krepko razvil. Domači okraj ga je spoštoval kot poštenega trgovca, izven okraja pa je bil zlasti znan kot trgovec s pragi. Bil je vrsto let občinski svetnik, član cestnega odbora in načelstva Okrajne hranilnice, bil je med ustanovitelji Sokola in drugih narodnih društev. Iskreno sožalje izražamo gospe vdovi, materi in vsemu sorodstvu.

OB LETU JE ŠEL ZA SINOM. Po kratki bolezni je preminil zadet od kapi 51letni Ivan Cilenšek, invalid v Podvrhu pri Benu slovcih. Pokojni je bil priljubljen zaradi svoje usmiljenosti. Ni bilo reveža, ki bi pri njem ne našel tolažbo in pomoč. Zaprta žalujočo ženo, ki težko prenaša to bolečino, so ji pred letom na isti dan kakor mož, pokopali edinega sina. Blag mu sponda žalujoči biti iskreno sožalje!

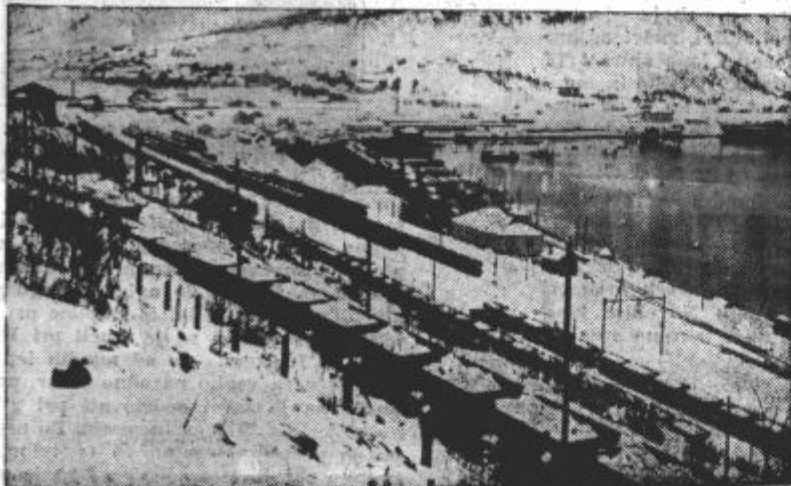
Najnovejše

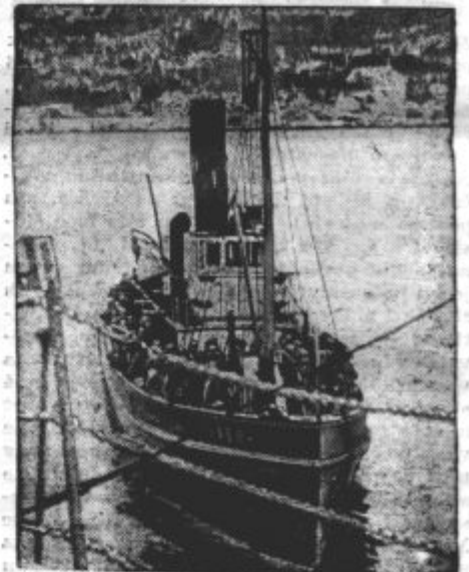
LJUDSTVO POZDRAVLJA SVOJEGA KRALJA. Danski kralj Kristijan na svojem svakdanjem sprehodu po kodańjskih ulicah, kjer ga meščani spoštljivo pozdravljajo

DOBER ZGLED. Rumunija bo letos poslala v taborišča za mladino tri in pol milijona članov organizacije »Straža«. Mladí ljudi bodo tam navajali k delom na polju. Tudi prestolonaslenik princ Mihail se vadi v pogozdovanju v Pustniculskem gozdu pri Bukarešti

IZ NARVISKEGA PRISTANIŠČA. Vagoni, natovorjeni z železno rudo v Narviku, odkoder so do nedavno odhajali takšni transporti na Nemško

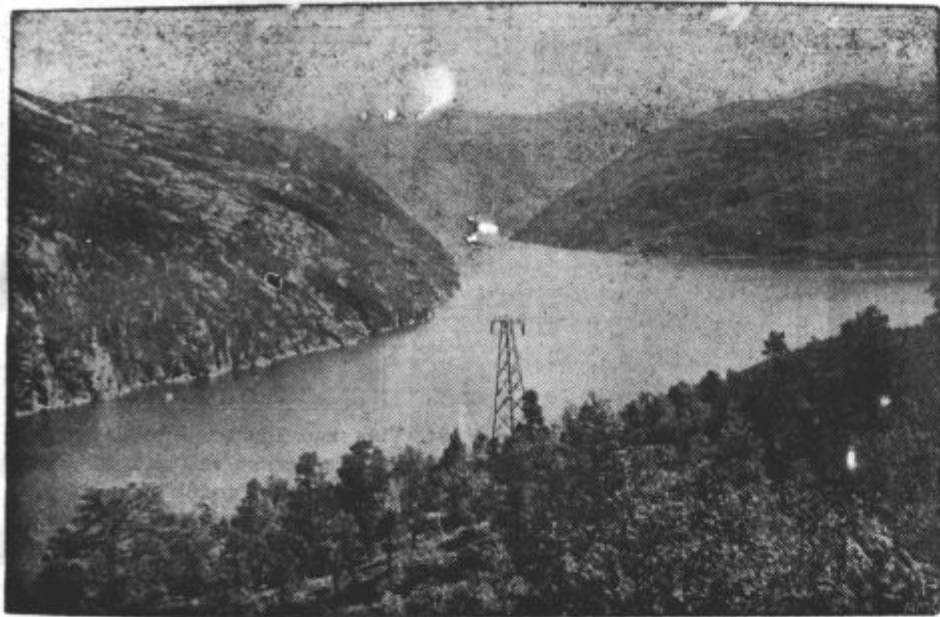
TAKO SO JIH PREVAZALI. Ladja z vojaštvom, ki so ga ob začetku zasedbe neke večkega ozemlja pošiljali Nemci na tuje tla. Zdej so takšni prevozi zaradi patros ljtiranja zavezníških ladij otežočení

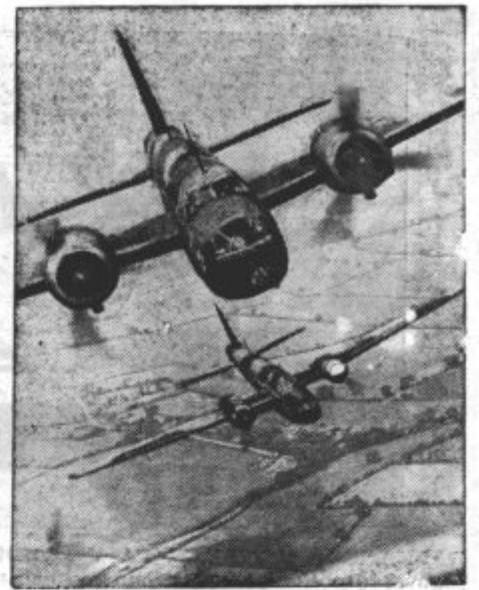
NORVESKA PRIRODA. Sonje-fjord, ena najglobljih morskih zajed v norveško kopnino

KRALJICA PRI SVOJI VOJSKI. Holandska kraljica Viljemina na inspekciji svoje vojske

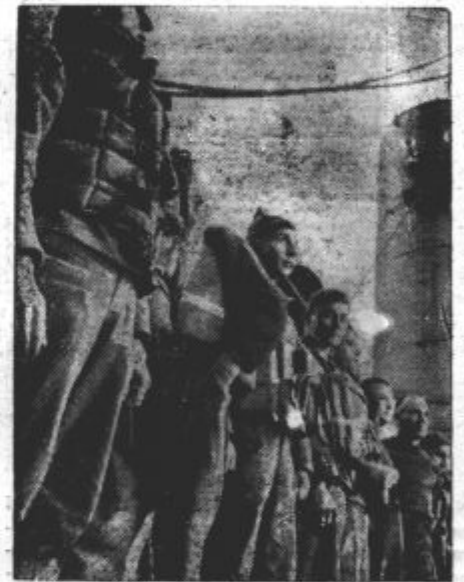
POT V NARVIK. Vhod v Westfjord na Norveškem. Na koncu tega fjorda se nahaja pristanišče Narvik.

ANGLESKI BOMBNIKI. Vickersova sestava med poletom.

TOPNIŠTVO NA POTI. Oddelek nemške vojske s topovi na poti skozi norveško vas

V OKLEPU PLAGALNIH PASOV. Nemško vojaštvo se je s plavalnimi pasovi na lebi prevažalo iz Nemčije na Norveško, ki jo je potem zasedlo

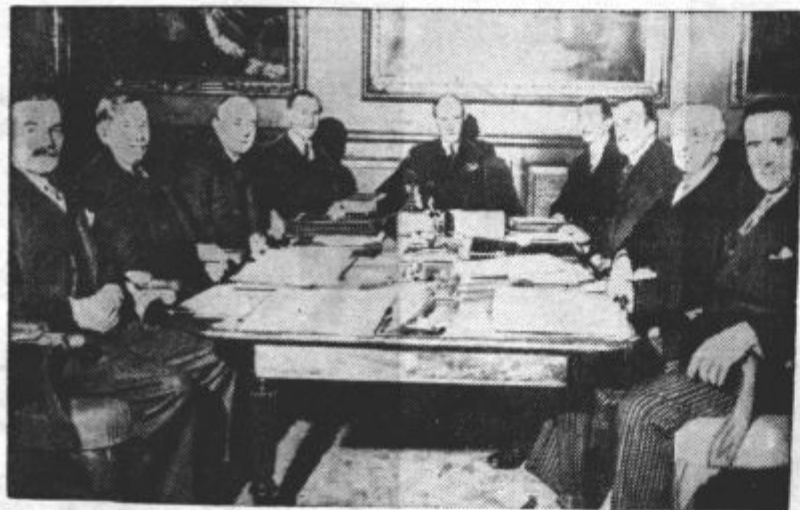

RUSILCI V PLAMENIH. Posnetek iz druge pomorske bitke med angleškim in nemškim vojnim brodomjem pri Narviku

Anton Belec †

V št. Vidu nad Ljubljano je na svojem domu mirno za vedno zaspal gospod Anton Belec, ki je pred tremi leti praznoval osemdesetletnico. Gospod Anton Belec se je rodil 10. junija 1857 v Kautmanovi hiši v št. Vidu št. 17 kot sin kleparskega mojstra in posestnika Jakoba. Pri očetu se je izučil kleparske obrti. Nato je prepotoval vso Nemčijo, Italijo, Švico, Francijo, Anglijo, Belgijo, Norveško in Dansko, kjer je žel bogato izobrazbo. Na potovanjih se je zlasti zanimal za kovinotiskarstvo, stavbarstvo in strojno tehniko. Podrobno se je zanimal tudi za kritje streh, zvonikov, za izdelavo svečnikov in lestencev. Strokovno se je udeleževal po vsej Sloveniji, Istri, Slavoniji in Dalmaciji. Mimo grede naj omenim, da je tudi streha Aljaževega stolpa vrh Triglava njegovo delo. Kot izvedenec v svoji stroki je bil klican na razne kraje. Pokril je v celoti okrog 300 cerkvā in zvonikov. Gospod Belec je bil 20 let župan šentviške občine, 19 let načelnik okrajnega cestnega odbora, 16 let predsednik okrajnega šolskega sveta, 30 let cerkveni ključar, 13 let predsednik Kmetijske podružnice, 51 let je deloval pri Blaž Potočnikovi čitalnici. Veliko let je bil eden od skrbnih odbornikov v šentviškem zavetišču sv. Jožefa. Deloval je pri raznih donarnih zavodih, zlasti od ustanovitve pri Vzajemni zavarovalnici in Ljudski posojilnici v Ljubljani. Udeleževal se je pri združenju trgovcev za ljubljansko okolico. Ustanovil je kmetijsko strojno zadrugo v št. Vidu, kjer je deloval polnih 18 let, mizarško zadrugo v Vižmarjih, župansko zvezo, Hranilnico kmečkih občin za ljubljansko okolico v Ljubljani, rokodelsko društvo v št. Vidu, kjer je sodeloval 35 let, gasilsko društvo, katerega načelnik je bil 30 let, in deželno gasilsko zvezo, kateri je načeloval 5 let. Neprecenljive zasluge si je pridobil gospod Belec na polju zdravstva in socialnega skrbstva. Ustanovil je okrajno bolniško blagajno ljubljanske okolice in jo vodil 29 let v splošno zadovoljstvo delavstva. Vodovodi v občini so bili pokojnikova zamisel. Šentviška šola, za tisti čas ena najmodernejših šol tudi v higienskem oziru, je njegovo delo. Krona vsega njegovega plodonosnega dela na socialno-zdravstvenem polju je pa šentviški zdravstveni dom, katerega ustanovitelj je bil g. Belec. V domu je tudi javno kopalnišče, katero je ljudstvu na deželi nujno potrebno in brez katerega bi bila taka ustanova na deželi zelo pomanjkljiva. Odveč je podčrtavati, kako velike važnosti in koristi je taka ustanova na deželi, posebno v teh težkih socialnih prilikah. Že zavest, da mati lahko dobi brezplačno zdravljenje, nasvete in pomoč za sebe in za svoje otroke, blagodejno vpliva na dušo našega občana. Ohranili ga bomo trajno hvaležni domačini v častnem spominu!

BALKANSKA KONFERENCA V LONDONU. Konferenca britanskih poslancev iz Jugovzhodne Evrope v Londonu je končana. Na sliki vidimo angleške diplomate, in sicer sedijo od leve proti desni: sir Ronald Campbell (Jugoslavija), sir Fedginard Hoare (Rumunija), sir Knatchbull-Hugessen (Turčija), sir Percy Loraine (Italija). Predseduje lord Halifax (v sredi). Na desni sedijo: sir William Seeds (Rusija), sir Charles Palera (Grčija), O'Maly (Madžarska) in George Rendell (Bolgarija).

Bogomil Gorazd †

Nedavno nedeljo je preminil v Ljubljani zasebni uradnik in slikar g. Bogomil Gorazd. Pokojni, ki bi bil prihodnji mesec dopolnil šele 47 let, je bil vsestransko naobražen, vendar pa skromen in nasproti svoji okolici zmerom ljubezniv. Rajnik je bil že od rane mladosti v vrstah najodločnejših nacionalistov. Njega ni med vojno strašil p. v. Kljub temu se je neustrašeno udeleževal povsod, kjer je šlo za propagando jugoslovenske misli. Ko je nastal polom Avstrije, se je s svojim polkom napolnil v domovino, a ne domov, ker se ni hotel ločiti od svojih prijateljev.

Ceprav mestni otrok se je povsod vživel v kmečke razmere, jih vzljubil in neprestano mislil na njih izboljšanje. Prvo svoje učiteljsko mesto je nastopil leta 1889. v Orehku pri Postojni. Po Orehku je služboval g. Horvat kot šolski upravitelj pol-drugo desetletje v Zagorju ob Pivki, potem pa od leta 1911. dalje v Trnovem pri Ilirski Bistrici. Ko je prišel njegov kraj pod Italijo, se je leta 1921. preselil v Ljubljano ter tri leta poučeval na šoli na Grabnu. L. 1924. je bil po 35 letih službe upokojen. V vseh krajih službovanja se je g. Horvat požrtvovalno udeleževal tudi izven šole. Posebno pri sreču mu je bilo petje, ki ga je gojil v pevskih društvih in z vodstvom cerkvenih zborov. Ljudje so ga zato povsod imeli radi in se ga še danes s hvaležnostjo spominjajo. Da bi mu Bog naklonil še dolgo, dolgo vrsto sončnih let!

Praznik Ivana Kosa

Artilerijski narednik vodnik I. stopnje van Kos je eden izmed prav dobro znanih oroških rojakov. Ko je pred nekaj dnevi topil v naročje Abrahamovo, se je prav epo pokazalo, kako ga imajo tvariši radi. Doma je iz Celovca, vojaško suktnjo pa je začel nositi leta 1911 pri topničarjih v Ljubljani. V svetovni vojni se je boril na ruski in italijanski fronti, imel pa je srečo, da ves čas vojne ni bil ne ranjen, ne bolan. Po prevratu je moral v italijansko ujetništvo, odkoder je trikrat ušel, oktobra 1919 pa se mu je vendarle posrečilo priti k svojim dragim v Ljubljano. Kot vesten vojak in narodnjak se je takoj javil poveljniku topničarskega polka, tri leta nato pa je bil premeščen v Maribor, kjer ga conije kot značajnega podčastnika in prijetnega družabnika. Želimo mu še mnogo let zdravja in lepih uspehov!